

Política | Actualitzat el 24/11/2019 a les 10:05

Ramon Tremosa: «El Parlament Europeu és el forat negre de la diplomàcia espanyola»

L'economista i exeurodiputat publica "Què fan els bancs centrals!", crític amb la política monetària del BCE: "En la propera crisi, Espanya haurà de triar entre fer reformes o sortir de l'euro"

Ramon Tremosa, en un moment de l'entrevista amb NacióDigital | Adrià Costa

Ha dut el llaç groc per tots els bancs centrals del món, des del BCE europeu al de la Xina i la Reserva Federal dels Estats Units. Després de tancar un cicle de deu anys com a diputat al Parlament Europeu, on també va ser coordinador del grup liberal a la comissió d'Economia, Transport i Comerç Internacional de l'Eurocambra, Ramon Tremosa ha tornat a la vida acadèmica com a professor al departament de Teoria Econòmica de la UB. Ara publica *Què fan els bancs centrals!* (Pòrtic) <https://www.grup62.cat/livre-que-fan-els-bancs-centrals/302914>, on es mostra crític amb la política del BCE. En aquesta entrevista passa revista a la situació de la UE, la internacionalització del conflicte i la imatge -molt erosionada, diu- d'Espanya a Brussel·les.

- Què vol explicar en aquest llibre, que comença en un soterrani?

- Aquest llibre és a mig camí entre el dietari i l'assaig. El 2017 vaig ser escollit coordinador del grup liberal en la comissió d'Economia del Parlament Europeu. Vol dir que representes tot el grup en els viatges internacionals, que ets en totes les negociacions importants, que participes en les votacions i també en els *hearings*, quan són examinats els candidats al BCE o a l'Agència Bancària

Europea. És una feina brutal, però que m'ha permès entrar al Banc Central de la Xina, a la Reserva Federal dels EUA varies vegades, al Bundesbank... Han estat dos anys molt durs, però molt bonics. Per mi, que vinc d'un poble de la Ribagorça, Areny de Noguera, poder interlocutar amb Mario Draghi o Jerome Powell, ha estat vitalment molt més del que podia esperar. No es pot imaginar la reacció de Ciutadans.

- Clar, perquè Ciutadans forma part del mateix grup.

- Sí, però jo vaig ser escollit per unanimitat del grup. El mateix Guy Verhofstadt, el cap dels liberals a Estrasburg, m'ho va dir. Els de Ciutadans no tenien ningú a la comissió d'Economia. A ells, els temes de transport o economia no els interessen perquè s'ha de treballar molt. El llibre comença al soterrani del Bundesbank. És una experiència molt reveladora del que està passant. Aquest llibre és sobre el procés alemany. Tots els països tenen el seu procés. El Brexit és un procés anglès. No britànic, anglès. És a Anglaterra on el Brexit guanya per deu punts. Itàlia té el seu procés, amb Salvini i el corrent antieuropeu. Espanya té el seu. "Espanya és un país en descomposició", va dir fa poc Arturo Pérez Reverte.

- I quin és el procés alemany?

- Alemanya ha tornat a perdre el seu pols amb França. Després de Trichet, el 2011, li tocava ser al capdavant del BCE a l'alemany Axel Weber, expresident del Bundesbank. Contra el tòpic, França mana a la UE i li guanya a Alemanya totes les votacions per majoria demogràfica del sud. França, Itàlia i Espanya tenen majoria dins del BCE. La gent no ho sap prou. Si Merkel manés realment, Europa aniria diferent. Quan hi ha el rescat de Grècia, Alemanya perd. França imposa el rescat a Grècia. Alemanya volia fer com als Estats Units, on el govern federal no va rescatar Detroit. Obama va rescatar la General Motors, però no Detroit perquè ho prohibeix la constitució nord-americana. Si un estat fa fallida, s'ha d'espavilar.

Ramon Tremosa, amb un llaç groc a la solapa. Foto: Adrià Costa

- Quina era l'argumentació per no rescatar Grècia?

- Alemanya deia que, si es rescatava Grècia, s'acabaria comprant deute públic grec -com ha passat- no s'evitaria la suspensió de pagaments -com va passar- i es podria el projecte europeu durant anys.

"Quan la troika va a Atenes, descobreix que no hi ha ordinadors a l'Agència Tributària de Grècia"

- I què hagués passat si se li hagués fet cas? Com estarien avui els grecs?

- Hi hauria hagut una suspensió de pagaments, però hagués estat també exemplaritzant per altres països. Li donaré una dada que no la sap ningú i ningú publica al sud d'Europa. Dit pel comissari Moscovici al Parlament Europeu: el deute dels ciutadans grecs amb l'Agència Tributària grega és de 90.000 milions d'euros. Si demà tots els grecs paguessin els impostos que deuen a Grècia, el 60% del deute públic desapareix. Però els grecs no paguen impostos. Quan la troika va a Atenes, descobreix que no hi ha ordinadors a l'Agència Tributària de Grècia. Després és molt còmode dir que tota la culpa és de l'austericidi alemany.

- Doncs li anava a preguntar si la seva visió no té un biaix neoliberal.

- Sí, i no es descuidi d'afegir la paraula salvatge... Jo sempre m'he definit com un liberal d'esquerres. Vull igualtat d'oportunitats i redistribució de la riquesa, però si no es crea primer riquesa no es pot distribuir res. Jo no he de demostrar res i, a més, puc dir que les meves esmenes estan a l'esquerra dels verds alemanys. A Hesse i a Baden-Württemberg governen amb la CDU. Són *probusiness*, però amb política social i medi ambient. Miri, la líder de Die Linke va dir una vegada que si els grecs incomplien les normes, se'ls expulsés de l'euro. És la cultura protestant, segons la qual la paraula donada i els acords signats són sagrats. Mariano Rajoy signa l'acollida de milers d'immigrants i després no n'acull cap.

- Tornem al procés alemany.

- Després de Mario Draghi, qui el succeeix és Christine Lagarde, una exministra de França, que no ha treballat mai en un banc central, i derrota l'alemany Jens Weidmann. Aquest estiu, Wolfgang Münchau, que escriu al *Financial Times* i dirigeix Eurointelligence, un dels *think tanks* més influents a Brussel·les (i més sensibles davant el tema català), ha advertit d'un flaire pre-Brexit a Alemanya: irritació davant el fet de perdre totes les votacions al BCE, tipus d'interès 0 que castiguen els estalviadors del nord, incapacitat de fer reformes als països del sud. Tu no pots estar en un club on sempre perds. Què passa amb els catalans a Espanya? Que per ser una minoria demogràfica, sempre perdem. Corredor mediterrani: cent per cent del Parlament en favor del corredor. Encara estem esperant la via de Martorell a Castellbisbal.

L'últim llibre de Ramon Tremosa posa els focus sobre la política monetària europea. Foto: Adrià Costa

- És un llibre catastrofista?

- No ho és. Poso molt en valor que els bancs centrals van salvar l'economia del 2008 al 2012. Ho van fer molt bé. La gran recessió no va ser una gran depressió. Però ara la classe política assalta la independència dels bancs centrals.

- Però Alemanya va col·locar Ursula von der Leyen al capdavant de la Comissió Europea.

- Sí, però la Comissió no mana. Té 1.400 expedients oberts per incompliment de normes comunitàries. I sap quin és el país que les lidera? Espanya, amb 93. Això no surt a la portada dels diaris de Madrid. Espanya lidera els incompliments de les directives europees. S'ha d'estar dins de la llei, eh, perquè fora de la llei és el caos, diuen. I en directives que són clau per a la competitivitat, com les directives sobre la morositat empresarial, el medi ambient, els corredors ferroviaris o l'energia. Per què a Espanya es paga l'energia més cara abans d'impostos? Tot això és perquè Espanya no compleix les normatives europees. Quan vingui una crisi forta, la pregunta que caldrà fer-se és si Espanya preferirà fer reformes o sortir de l'euro.

- Això es pot produir?

- El senyor Álvaro Nadal, que era un *spin doctor* de Moncloa el 2012, va dir que era millor sortir de l'euro que renunciar a la sobirania. Cedint la moneda, els tipus d'interès i la supervisió financera, ja no es pot devaluar. Però com hauria estat la crisi del 2008 sense l'euro? Hauríem tingut inflacions del 15% durant anys, que suposa la ruïna de les classes mitjanes. Tot el que s'ha fet de bo a l'economia catalana, de les fires a les exportacions, ha estat gràcies a l'estabilitat que ha donat l'euro, amb tipus d'interès baixos i l'1% d'inflació anual.

- Vostè ha estat al cor de les institucions comunitàries. Com està la imatge d'Espanya?

- Miri els diaris internacionals. Espanya és un gran país, ple de bona gent, amb un gran potencial, però l'estat espanyol és ineficient i lidera molts rànquings negatius, amb incompliment de directives, fracàs escolar i energia més cara. Portugal, no Holanda, amb fons europeus va construir l'embassament més gran d'Europa. Hi ha tanta aigua que la dona gratuïtament als agricultors. Ha baixat l'IVA de la llum un 4%. Hi ha empresaris d'Andalusia i Extremadura que van al sud de Portugal a establir-se i a crear empreses. Pla deia que els portuguesos anaven descalços. Doncs s'han posat les piles. Espanya, el país del sol, instal·la menys plaques fotovoltaïques que Brussel·les, que és el lloc on plou més d'Europa. Dada del 2017.

Ramon Tremosa: "L'impacte que ha tingut la situació a Catalunya a Europa ha estat estratosfèrica". Foto: Adrià Costa

- La internacionalització del conflicte ha estat un fracàs del procés?

- No. L'opinió publicada indica que l'impacte que ha tingut la situació a Catalunya ha estat estratosfèrica. El Col·lectiu Emma ha tingut molta feina. Hi ha molta informació publicada i molta és molt bona. Fins i tot a Alemanya, un país on era més crítica l'opinió respecte a sobiranisme, ara l'opinió pública està meitat i meitat. L'Institut Elcano ha admès un fet, i és que el Parlament Europeu és el forat negre de la diplomàcia espanyola. A l'eurocambra hi ha un grup de 50 eurodiputats, de quinze països i cinc grups, que sistemàticament fan accions de suport a Catalunya. És un fet insòlit. Una altra cosa és l'última pantalla, que és l'ok de les grans capitals. No es va calibrar prou bé que l'estat espanyol estava disposat a renunciar a drets fonamentals. Ara, Espanya té molt de pes encara i té molta gent col·locada que fa bé la seva feina. Però li diré una cosa: el PSOE ha tingut més problemes al Parlament Europeu amb la repressió de Grande-Marlaska post-sentència que amb l'1-O.

"El PSOE ha tingut més problemes a Europa amb la repressió post-sentència que amb l'1-O"

- I això per què?

- Va ser més fàcil de gestionar dins del grup socialdemòcrata l'1-O perquè estava a l'oposició i era Rajoy qui governava. Ara, socialistes holandesos, alemanys, suecs, han preguntat què estaven fent. Però no un dia, molts dies.

- Què li ha faltat a l'independentisme?

- Li ha faltat múscul electoral. El resultat d'aquestes darreres eleccions espanyoles és d'un mèrit extraordinari. Contra tots els diaris, totes les televisions, quasi totes les ràdios, amb una hostilitat total. A París hi ha hagut un any de violència per les armilles grogues, amb centenars de cotxes i botigues cremats, dotze morts, centenars de ferits. Vist des de fora, el Bagdad de Barcelona no existeix. Totes les grans capitals han viscut esdeveniments molt més durs que aquí. Madrid ha construït una imatge de violència generalitzada, on no es pot anar pel carrer, destinada a criminalitzar i deshumanitzar. I tot i això, guanyem les eleccions el 21-D i fem 1.600.000 vots a les eleccions espanyoles. Ara, amb tot el que ha passat, presó dels nostres líders, sentència de l'1-O, que no tinguem dos milions i mig, vol dir que ens ha faltat múscul intern. L'independentisme ha comès errors, però pocs.

"A l'independentisme li ha faltat múscul electoral però qui ha de fer autocrítica no són els catalans"

- No està per l'autocrítica.

- Qui ha de donar moltes explicacions -i per això han de crear España Global i van de bòlid els ambaixadors- és qui ha empresonat líders polítics, està adulterant resultats electorals i impeding a diputats electes exercir com a tals. Potser hem de fer autocrítica, però menys de la que han de fer a Madrid. La ciutadania ha fet tot el que ha pogut amb les forces que tenim i la classe política ha fet més del que se li ha demanat. Molta gent ha arriscat aquí salut, patrimoni, família i futur, i estan a presó i exili. Els qui han de fer autocrítica no són els catalans.

Ramon Tremosa: "Hagués pogut fer una tercera legislatura, però deu anys són molts". Foto: Adrià Costa

-Li hauria agradat continuar al Parlament Europeu?

- És una barreja de sentiments. És un lloc extraordinari. Pots contractar fins a quatre o cinc assistents i, si vols, pots fer una feina brutal. Jo he tingut assistents fantàstics, com Aleix Sarri, Marga Payola, Albert Ferré, Víctor Soler. Sap quants assistents té un senador dels Estats Units? Setanta. Digui'm quants assistents dona un parlament a un diputat i li diré què espera un parlament i un país d'aquest diputat.

- Per què no va poder ser?

- Quan el president Puigdemont planteja que és bo que entrin a l'Eurocambra ell, Toni Comín, la Clara Ponsatí, és evident que té lògica que sigui així. Hagués pogut fer una tercera legislatura, però deu anys són molts. No hagués estat coordinador a Economia. El cicle s'havia tancat. Tinc tres fills, la mare gran. Era un preu molt alt. Ara estic dinant i fent cafès amb amics que feia anys que no veia.

- Si es crea una taula de diàleg, les forces independentistes han de facilitar la investidura de Pedro Sánchez?

- No tinc informació, no estic en primera línia. Jo no em puc posar a la pell de persones que han de decidir i estan a la presó o que poden estar anys a l'exili.